

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยของนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และความประพฤติอันดีงามของนักศึกษา ให้เป็นผู้ที่มี
คุณธรรมทรงไว้ซึ่งคุณค่าของความเป็นมนุษย์ เห็นสมควรกำหนดวินัยและการรักษาวินัยของ
นักศึกษาไว้เป็นกรอบของความประพฤติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.
๒๕๕๗ สภามหาวิทยาลัยจึงตราข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย
ของนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

“นักศึกษา” หมายความว่า บุคคลผู้ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏธนบุรี

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดา มารดา หรือผู้ใช้อำนาจปกครองของนักศึกษา
และให้หมายความรวมถึงผู้ที่แสดงตนเป็นผู้ปกครองนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีด้วย

“คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการที่ประกอบด้วย
อธิการบดี เป็นประธาน รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่าง
อื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นกรรมการ

“อาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และให้หมายความรวมถึง พนักงานราชการ และบุคคลอื่นซึ่งมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นผู้สอนนักศึกษาด้วย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งมหาวิทยาลัยได้บรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานทั่วไปที่มีได้ทำหน้าที่เป็นผู้สอนนักศึกษา

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัย ปัญหาอันเกิดจากใช้ข้อบังคับนี้ คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๒

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๕ นักศึกษาต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

นักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้าม หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวินัยตามที่กำหนดไว้ใน หมวดนี้ ให้ถือว่ากระทำความผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และนโยบายของทางราชการ

การจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และนโยบายของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนและของมหาวิทยาลัย โดยละเว้นไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว อันจะนำมา หรืออาจจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงของตน หรือของมหาวิทยาลัย

การกระทำความผิดทางอาญาจนได้รับโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ความสามัคคีระหว่างนักศึกษา ความเอื้ออาทรต่อกัน ไม่ทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเดียวกัน หรือสถาบัน การศึกษาอื่น

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องสุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ ไม่ดูหมิ่น เหยียดหยามต่อครู อาจารย์และเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรม จริยธรรม แบบธรรมเนียม ประเพณี อันดีงามของสังคมไทย

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องพกบัตรประจำตัวนักศึกษาตลอดเวลาที่อยู่ในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ นักศึกษา ต้องแต่งกายตามระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกายของนักศึกษา เมื่อเข้ามา ในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ นักศึกษาต้องรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบในอาคารสถานที่ของ มหาวิทยาลัย ไม่ขีด เขียน หรือกระทำการใด ๆ ให้เก้าอี้ โต๊ะ ผนังห้อง หรือทรัพย์สินสิ่งใดของ มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย

ข้อ ๑๔ นักศึกษาต้องเป็นผู้เสียสละและให้ความร่วมมือในกิจกรรม เพื่อประโยชน์ ส่วนรวมของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์และเจ้าหน้าที่อันชอบด้วยกฎหมาย หรือ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

การขัดขืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือละทิ้งหน้าที่ตามที่อาจารย์และเจ้าหน้าที่มอบ หมาย จนเสียหายต่อมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ นักศึกษาต้องไม่จัดพิมพ์ เขียน เขียนภาพ หรือกระทำในลักษณะอื่นใด อันเป็น การละเมิดต่อสิทธิของผู้อื่น หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๗ นักศึกษาต้องไม่สูบบุหรี่ภายในมหาวิทยาลัย ยกเว้นสถานที่ที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้

ข้อ ๑๘ นักศึกษาต้องไม่ทำลายประกาศ หรือเอกสารอื่นใด หรือทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๙ นักศึกษาต้องไม่ดื่มสุรา หรือสิ่งของมีเมาอื่นใดในมหาวิทยาลัย หรือมีอาคาร มีนเมาจนเป็นที่น่าจะเกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๐ นักศึกษาต้องไม่เสพ ไม่ซื้อ ไม่ขาย ไม่ผลิต หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งเสพติด ให้โทษ ภายในมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

การเสริมสร้างวินัยและโทษทางวินัย

ข้อ ๒๑ ให้โปรแกรมวิชาและภาควิชา ร่วมกับคณะจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับวินัยนักศึกษาให้แก่ นักศึกษาอย่างน้อยปีการศึกษาละหนึ่งครั้ง โดยเฉพาะการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ต้องมีการอบรมเกี่ยวกับวินัยนักศึกษาด้วยทุกครั้ง

ข้อ ๒๒ อาจารย์ ประธานหลักสูตร หัวหน้าภาควิชาและคณบดี พบเห็นหรือได้ข้อมูลว่ามีนักศึกษาคนใดหรือกลุ่มใดในสังกัดโปรแกรมวิชา ภาควิชาและคณะที่ตนรับผิดชอบกระทำการอัน ส่อไปในทางที่จะเป็นความผิดวินัยได้ ให้เรียกนักศึกษาผู้นั้นหรือกลุ่มนั้นมาอบรมชี้แจงว่าการกระทำ เช่นนั้นอาจจะเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยในข้อใดได้ และให้จดชื่อนักศึกษา พฤติกรรมของ การกระทำ การอบรมชี้แจงโดยย่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๒๓ อาจารย์หัวหน้าโปรแกรมวิชา หัวหน้าภาควิชาและคณบดี พบเห็นหรือได้ข้อมูลที่ แน่ชัดว่านักศึกษาผู้ใดในสังกัดโปรแกรมวิชา ภาควิชาและคณะที่ตนรับผิดชอบ กระทำผิดวินัย หาก เป็นความผิดวินัยเล็กน้อยและเป็นการกระทำผิดครั้งแรก ให้ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจาหรือเป็น ลายลักษณ์อักษรก็ได้ กรณีตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรให้นักศึกษาผู้นั้นลงลายมือชื่อรับทราบ คำตักเตือนนั้นด้วย แล้วส่งหนังสือตักเตือนนั้นให้กองพัฒนานักศึกษา และเก็บสำเนาไว้ที่คณะ

ในกรณีที่เป็นนักศึกษานอกสังกัดโปรแกรมวิชา ภาควิชาหรือคณะ ให้ทำหนังสือ แจ้งไปยังหัวหน้าโปรแกรมวิชา หรือหัวหน้าภาควิชาหรือคณบดีที่นักศึกษาผู้นั้นสังกัดอยู่ พิจารณา ดำเนินการต่อไป

การว่ากล่าวตักเตือน ไม่ถือว่าเป็นโทษทางวินัย แต่เป็นมาตรการป้องกันการ กระทำผิดวินัย และเสริมสร้างจิตสำนึกความมีวินัยให้แก่ นักศึกษา

ข้อ ๒๔ โทษทางวินัยนักศึกษา มี ๔ สถาน คือ

- (๑) ทำทัณฑ์บน
- (๒) ให้บำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ
- (๓) พักการศึกษา
- (๔) ให้พ้นสภาพนักศึกษา

โทษตาม (๑) และ (๒) ใช้สำหรับการลงโทษนักศึกษาผู้กระทำความผิดวินัย ไม่ร้ายแรง โทษตาม (๓) และ (๔) ใช้สำหรับการลงโทษนักศึกษาผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๔
การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๕ การดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำความผิดวินัยให้สอบสวน เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่อธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเห็นสมควร แต่ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นความผิดปรากฏชัดแจ้ง จะไม่ทำการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๒๖ เมื่อมีการกล่าวหาว่า นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย หากยังไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่ถือว่ามีมูลเป็นความผิดวินัย ให้มอบหมายบุคคลหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนชั้นทำการสืบสวนรวบรวมพยานหลักฐานก่อน

หากการสืบสวนนั้น ได้รวบรวมพยานหลักฐานจนเชื่อได้ว่าเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ก็ให้สั่งลงโทษวินัยไม่ร้ายแรงตามควรแก่กรณี แต่หากเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นทำการสอบสวนต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการสืบสวนได้ทำการสืบสวนตามขั้นตอนกระบวนการสอบสวนทุกประการแล้ว จนมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้

ข้อ ๒๗ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนซึ่งต้องมีกรรมการอย่างน้อย ๓ คน

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา หากมีผู้ถูกกล่าวหาหลายคน ให้ระบุชื่อทุกคน และระบุข้อกล่าวหาที่ถือว่าเป็นความผิดวินัยสถานใดให้ครบทุกข้อกล่าวหา

ข้อ ๒๘ การสอบสวน ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) แจ้งข้อกล่าวหาและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบทุกข้อ และถามผู้ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ หากผู้ถูกกล่าวหารับหรือปฏิเสธ ให้บันทึกคำรับหรือปฏิเสธนั้นไว้

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่สนับสนุนการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนจนหมดสิ้นกระแสความ หากเป็นพยานบุคคลให้บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลนั้นไว้ แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำทราบ เมื่อถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย

(๓) ประชุมคณะกรรมการสอบสวนวิเคราะห์พยานหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำอันมีมูลเป็นความผิดทางวินัยหรือไม่

(๔) แจ้งพยานหลักฐานที่มีมูลเป็นความผิดให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะให้การแก้ข้อกล่าวหาอย่างไรหรือไม่ ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาให้การแก้

ข้อกล่าวหา และนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ และบันทึกคำให้การนั้นไว้แล้วอ่านให้ผู้ให้การทราบ เมื่อถูกต้องแล้วให้ผู้ให้การลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกนั้นด้วย

(๕) เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประชุมคณะกรรมการวิเคราะห์พยานหลักฐานทั้งที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและแก้ข้อกล่าวหาว่าพยานหลักฐานใดรับฟังได้หรือรับฟังไม่ได้ เพราะเหตุใด แล้วสรุปสำนวนการสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยสถานใดหรือไม่ ควรลงโทษสถานใด เสนอผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๙ ระยะเวลาทำการสอบสวน ให้ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง หากไม่แล้วเสร็จ ให้ขอขยายระยะเวลาการสอบสวนต่อผู้สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน และให้ผู้สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเร่งรัดให้ทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ ๓๐ ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง มีกรณี ดังนี้

(๑) ถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพด้วยความสมัครใจตามข้อกล่าวหาทุกประการต่อหัวหน้าหน่วยงานของมหาวิทยาลัยด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษรโดยลงลายมือชื่อในเอกสารนั้น ในกรณีรับสารภาพด้วยวาจาให้หัวหน้าหน่วยงานนั้น บันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้และรายละเอียดของคำรับสารภาพนั้นด้วยว่าได้กระทำการอย่างไร แล้วให้ผู้รับสารภาพลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นไว้ด้วย

(๓) กระทำผิดต่อหน้าหัวหน้าหน่วยงานของมหาวิทยาลัย โดยผู้กระทำผิดได้รับสารภาพ และหัวหน้าหน่วยงานได้บันทึกคำรับสารภาพและรายละเอียดของพฤติกรรมการกระทำแล้วให้ผู้กระทำผิดลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นแล้ว

หมวด ๕

การพิจารณาความผิดและการลงโทษ

ข้อ ๓๑ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย ทำทัณฑ์บนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร หรือให้บำเพ็ญประโยชน์สาธารณะตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

การลงโทษให้บำเพ็ญประโยชน์สาธารณะในวันหนึ่ง ต้องไม่เกิน ๓ ชั่วโมง รวมทั้งหมดแล้วต้องไม่เกิน ๒๐ ชั่วโมง และต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓ เดือน นับแต่วันมีคำสั่ง ช่วงเวลาให้บำเพ็ญประโยชน์นั้น ต้องไม่กระทบต่อเวลาเรียนของผู้ถูกลงโทษ

หากผู้ถูกลงโทษไม่มาบำเพ็ญประโยชน์ หรือมาบำเพ็ญประโยชน์ไม่ครบตามที่กำหนดภายใน ๓ เดือน ให้เปลี่ยนโทษบำเพ็ญประโยชน์เป็นโทษพักการศึกษาไม่เกิน ๑ ภาคการศึกษา

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษโดยให้ว่ากล่าว ตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

ข้อ ๓๒ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดี มอบหมายสั่งลงโทษพักการศึกษาหรือสั่งให้พ้นสภาพนักศึกษา ตามความร้ายแรงแห่งกรณี การลงโทษพักการศึกษา จะพักการศึกษาเกินกว่าหนึ่งปีการศึกษามีได้

ข้อ ๓๓ การลดหย่อนโทษ ให้วางระดับโทษที่เห็นว่าเหมาะสมกรณีความผิดเสียก่อน หาก มีเหตุลดหย่อนโทษ จึงให้นำเหตุนั้นมาลดหย่อนโทษได้ดังนี้

(๑) โทษบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ ลดหย่อนเป็นทำทัณฑ์บน
(๒) โทษพักการศึกษาไม่เกินหนึ่งภาคการศึกษาลดหย่อนเป็นโทษบำเพ็ญ ประโยชน์สาธารณะ

(๓) โทษพักการศึกษาเกินหนึ่งภาคการศึกษาแต่ไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา ลดหย่อน เป็นโทษพักการศึกษาหนึ่งภาคการศึกษา

(๔) โทษพ้นสภาพนักศึกษา ลดหย่อนเป็นโทษพักการศึกษาหนึ่งปีการศึกษา

ข้อ ๓๔ เหตุลดหย่อนมีได้ในกรณี ดังนี้

(๑) เคยได้บำเพ็ญคุณความดีให้แก่มหาวิทยาลัยหรือสาธารณะประโยชน์มาก่อน
(๒) รู้สำนึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น
(๓) รับสารภาพการกระทำผิดก่อนคณะกรรมการสอบสวน จะทำการ สอบสวนพยานหลักฐานที่สนับสนุนการกระทำผิด
(๔) เหตุอื่นที่ผู้มีอำนาจลงโทษเห็นสมควรซึ่งมีลักษณะทำนองเดียวกันนี้

ข้อ ๓๕ การลงโทษทุกกรณีให้ทำเป็นคำสั่ง และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ลงโทษนั้นด้วย ถ้าเป็นโทษไม่ร้ายแรง จะแจ้งให้ผู้ปกครองนักศึกษาทราบด้วยหรือไม่ก็ได้ แต่ถ้า เป็นโทษร้ายแรง ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ปกครองทราบด้วย

สำหรับนักศึกษาซึ่งเป็นข้าราชการหรือพนักงานของรัฐให้มีหนังสือแจ้งการลงโทษ นั้นแก่หน่วยงานต้นสังกัดทราบด้วย

หมวด ๖

การอุทธรณ์

ข้อ ๓๖ นักศึกษาผู้ถูกลงโทษทางวินัยมีความประสงค์จะอุทธรณ์ มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อ คณะ กรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๓๗ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ แสดงเหตุผลแห่งการอุทธรณ์และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเอง จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๓๘ การพิจารณาอุทธรณ์ ให้ผู้พิจารณาอุทธรณ์พิจารณาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐาน ประกอบกับข้ออุทธรณ์ ถ้าเห็นว่าการลงโทษนั้นสมควร แต่ละความผิดแล้ว ให้สั่งยกอุทธรณ์ หรือถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม ให้สั่งแก้ไข เพิ่มโทษ ลดโทษ ตามควรแก่กรณี คำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๙ ให้มหาวิทยาลัยมีหนังสือแจ้งผลการอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่มามีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบด้วย

บทเฉพาะกาล

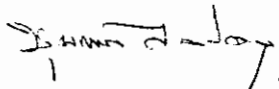
ข้อ ๔๐ นักศึกษาผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อบังคับนี้มีอำนาจสั่งลงโทษตามข้อบังคับและระเบียบที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๔๑ การสอบสวน การพิจารณา การดำเนินการเพื่อลงโทษทางวินัย ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่มีการสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับแต่ยังสอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามข้อบังคับและระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) กรณีที่มีการสอบสวนหรือพิจารณาตามข้อบังคับและระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการสอบสวนหรือพิจารณาแล้วแต่กรณี เป็นอันใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชุมพล ศิลปอาชา)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี